

KVĚTNÁ NEDĚLE

ROK B

Pašije podle Marka

Pro pastorační účely ve farnosti Svatého Ducha v Opavě

Pašije podle Marka

Mk 14,1 - 15,47

Roli:

- V:** – Vypravěč
- ✝:** – Ježíš
- Ji:** – Jidáš
- Pe:** – Petr
- Vk:** – Velekněz
- Sl:** – služka
- Se:** – setník
- Pi:** – Pilát
- D:** – dav, vojáci, zákoníci, apoštolové...

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka

V: Bylo dva dny před velikonocemi a svátky nekvašeného chleba. Velekněží a učitelé zákona hledali příležitost, jak by se Istí zmocnili Ježíše a jak by ho připravili o život, říkali totiž:

D: Jenom ne o svátcích, aby nedošlo ke vzbouření lidu.

V: Když byl Ježíš v Betánii v domě Šimona Malomocného, přišla k němu při jídle žena s

alabastrovou nádobkou drahocenného oleje z pravého nardu, rozlomila nádobku a olej mu vylila na hlavu. Někteří to však těžce nesli a mezi sebou si říkali:

D: Nač došlo k takovému plýtvání tím olejem? Vždyť se ten olej mohl prodat za víc, než tři sta denárů a dát je chudým.

V: A zlobili se na ni. Ježíš však řekl:

✝: Nechte ji! Proč jste na ni zlí? Dobrý skutek na mně vykonala. Vždyť chudé máte mezi sebou vždycky a můžete jim prokazovat dobrodiní kdykoli chcete, mne však vždycky nemáte. Udělala, co mohla: už napřed pomazala moje tělo k pohřbu. Amen, pravím vám: všude na celém světě, kde bude hlásáno evangelium, bude se na její památku vypravovat také o tom, co vykonala.

V: Jidáš Iškariotský, jeden z dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Jak to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. Hledal tedy vhodnou příležitost, jak by ho zradil. První den o svátcích nekvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční beránek, zeptali se učedníci Ježíše:

D: Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?

V: Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim:

✝: Jděte do města, a tam vás potká člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde,

řekněte hospodáři: Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, ve kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka? On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátky a připravenou. Tam nám přichystejte večeři.

V: Učedníci odešli, přišli do města a našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. Večer přišel Ježíš s Dvanácti. Když byli u stolu a jedli, řekl:

✝: Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.

V: Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého:

D: Jsem to snad já?

V: Odpověděl jim:

✝: Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.

V: Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy:

✝: Vezměte. To je mé tělo.

V: Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim:

✝: To je má krev smlouvy, která se prolévá za všechny. Amen, pravím vám: už nikdy nebudu pít z plodu révy až do toho dne, kdy z nového plodu budu pít v Božím království.

V: Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. Ježíš jim řekl:

✝: Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: Budu bít pastýřem a ovce se rozprchnou. Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.

V: Petr mu na to řekl:

Pe: I kdyby se všichni pohoršili, já ne!

V: Ježíš mu odpověděl:

✝: Amen, pravím ti, že ty dnes této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.

V: Ale on ještě rozhodněji tvrdil:

Pe: I kdybych měl jít s tebou na smrt, nezapřu tě!

V: Stejně tak mluvili všichni. Přišli k venkovskému dvorci, zvanému Getsemany, Ježíš řekl učedníkům:

✝: Posedte tady, až se pomodlím.

V: A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. A pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. Řekl jim :

✝: Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!

V: Trochu poodešel, padnul na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina. Řekl :

✝: Abba, Otče! Tobě je všechno možné, odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne, co já chci, ale co ty chceš.

V: Potom se vrátil a našel je, jak spí. Řekl Petrovi:

✝: Šimone, spíš? To jsi nemohl ani jednu hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.

V: A zas odešel a modlil se stejnými slovy. Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči, takže nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel po třetí a řekl jim:

✝: Jen spěte a odpočívejte dál! Už dost! Přišla ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, je tady můj zrádce.

V: Když ještě mluvil, tu se objevil Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním celý houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží, učitelé Zákona a starší. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení:

Ji: Koho políbím, ten to je, toho se chopte a obezřetně ho odvedte!

V: A když Jidáš přišel, hned přistoupil k Ježíšovi a řekl:

Ji: Mistře!

V: A políbil ho. Oni pak vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. Jeden z okolo stojících však vytasil

meč, udeřil veleknězova služebníka a utál mu ucho. Ježíš jim řekl:

✚: Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Býval jsem den co den u vás v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. Ale musely se splnit výroky Písma.

V: Tu ho všichni opustili a utekli. Jeden jinoch šel za ním, měl pouze lněné plátno, přehozené přes holé tělo. I toho se chtěli zmocnit, ale on jim nechal plátno v rukou a utekl nahý. Ježíše odvedli k veleknězi. Tam se shromáždili velekněží, starší a učitelé zákona. Petr šel z povzdáli za ním, až dovnitř do veleknězova dvora, sedl si mezi služebníky k ohni a ohříval se. Velekněží a celá velerada hledali nějaké svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenacházeli. Mnozí sice proti němu lživě vypovídali, ale jejich výpovědi nebyly shodné. Někteří pak vystoupili a lživě proti němu vypovídali:

D: My jsme ho slyšeli, jak říkal: Já zbořím tento chrám, udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, rukama neudělaný.

V: Ale ani v této věci nebylo jejich svědectví shodné. Tu povstal velekněz, postavil se doprostřed a zeptal se Ježíše:

Vk: Nic neodpovídáš na to, co tito lidé proti tobě vypovídají?

V: On však mlčel a vůbec nic neodpověděl. Velekněz se ho znovu zeptal:

Vk: Ty jsi Mesiáš, syn Požehnaného?

V: Ježíš odpověděl:

✝: JÁ JSEM. A uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.

V: Tu roztrhl velekněz své roucho a prohlásil:

Vk: Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?

V: Oni všichni prohlásili, že je hoden smrti. Někteří na něho začali plivat, zahalovali mu tvář, tloukli ho pěstmi a říkali mu:

D: Ukaž, že jsi prorok!

V: Také služebníci se do něho pustili a bili ho. Petr byl dole na dvoře a přišla tam jedna z veleknězových služek. Když uviděla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla:

SI: Ty jsi také byl s tím nazaretským Ježíšem!

V: Ale on zapřel:

Pe: Nevím, ani nerozumím, co povídáš.

V: Pak šel ven k prostranství brány. A kohout zakokrhal. Ta služka tam Petra uviděla a hned zase začala říkat lidem, kteří tam stáli:

SI: To je jeden z nich.

V: Ale on opět zapíral. Za chvíli zase řekli Petrovi ti, kteří tam stáli:

D: Opravdu, patříš k nim, vždyť jsi přece Galilejec!

V: On se však začal zaklínat a zapřísahat:

Pe: Neznám toho člověka, o kterém mluvíte.

V: A hned zakokrhal kohout podruhé. Tu si Petr vzpomněl, jak mu Ježíš řekl: "Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A propukl v pláč.

- - - Začátek kratší verze (15, 1 - 39) - - -

V: Hned z rána velekněží se staršími a učiteli Zákona, to je celá velerada, vynesli rozhodnutí, dali Ježíše v poutech odvést a vydali ho Pilátovi. Pilát se ho tázal :

Pi: Ty jsi židovský král?

V: On mu odpověděl:

✝: Ano, JÁ JSEM!

V: Velekněží proti němu přednesli mnoho žalob. Pilát se ho znovu zeptal:

Pi: Nic neodpovídáš? Hleď, co všechno na tebe žalují!

V: Ježíš však už vůbec nic neodpověděl, až se Pilát divil. O svátcích jim vladař propouštěval vězně, o kterého požádali. Právě byl ve vězení jistý Barabáš, ještě s jinými vzbouřenci, protože se při vzpouře

dopustili vraždy. Lid přišel nahoru a začal Piláta prosit o to, co pro ně vždycky dělával. Pilát jim na to řekl:

Pi: Chcete, abych vám propustil židovského krále?

V: Věděl totiž, že ho velekněží vydali z nenávisti. Velekněží však poštvali lid, ať jim raději propustí Barabáše. Pilát se jich znovu zeptal:

Pi: Co tedy mám udělat s tím, kterému říkáte židovský král?

V: Oni začali křičet:

D: Ukřižuj ho!

V: Pilát jim namítl:

Pi: Ale co udělal špatného?

V: Oni však křičeli ještě víc:

D: Ukřižuj ho!

V: Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše. Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy a svolali celou četou. Oblékli mu rudý plášť, upletli mu trnovou korunu a nasadili mu ji. Pak ho začali pozdravovat:

D: Buď zdráv, židovský králi!

V: Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali na kolena a holdovali mu. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu rudý plášť, oblékli mu zase jeho šaty a vyvedli ho, aby ho ukřižovali. Jistého

Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole a šel kolem, byl to otec Alexandra a Rufa, přinutili, aby nesl jeho kříž. Přivedli ho na místo, kterému se říká Golgota, což znamená v překladu Lebka. Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít. Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali. Jeho provinění hlásal nápis: "Židovský král." Zároveň s ním ukřižovali další dva zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici. Tak se splnil výrok Písma: "Byl počítán mezi zločince." Ti, kdo přicházeli okolo, potupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali:

D: Hledíme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe a sestup z kříže!

V: Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali:

D: Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!

V: Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Když bylo dvanáct hodin, nastala po celém kraji tma až do tří odpoledne, ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem :

✝: "Eloi, Eloi, lema sabachthani?"

V: To je v překladu: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?" Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli:

D: Hledte, volá Eliáše!

V: Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít, říkal při tom:

Se: Počkejte, chceme vidět, zda-li ho přijde Eliáš sejmout.

V: Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled.

Chvilé tiché modlitby v kleče

V: Tu se chrámová opona roztrhla v půli odshora až dolů. Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že tak vydechl naposled, prohlásil:

Se: Tento člověk byl opravdu Syn Boží!

- - - Konec kratší verze - - -

V: Z povzdáli přihlížely také některé ženy, mezi nimi Marie Magdalská, Marie, matka Jakuba Mladšího i Josefa, a Salome. Ty ho následovaly a sloužily mu už tehdy, když působil v Galileji – i mnoho jiných, které spolu s ním přišly do Jeruzaléma. Mezitím už nastal večer. Protože byl den příprav před sobotním svátkem, přišel vážený člen velerady Josef z Arimatie, který sám také očekával Boží království, a odvážně šel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že

by už zemřel. Dal si proto zavolat setníka a ptal se ho, zda-li je už mrtvý. Když mu to setník potvrdil, daroval Josefovi mrtvé tělo. Ten koupil Iněné plátno, sňal tělo, zavinul ho do plátna a uložil do hrobky, která byla vytesána ve skále a před vchod do hrobky přivalil kámen. Marie Magdalská a Marie, matka Josefova, se dívali, kam byl Ježíš položen.

Slyšeli jsme slovo Boží.